

Forfatter: Banner, Erik Eriksen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Margrete FRA: Banner, Erik Eriksen (1553-01-01/1553-01-24)

Citation: Banner, Erik Eriksen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Margrete FRA: Banner, Erik Eriksen (1553-01-01/1553-01-24)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 203. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010208.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

U. St. [før 25.] Januar 1553. ²⁾

Margrete Gyldenstjerne Erik Banners til Mogens Gyldenstjerne.

Hun har skrevet til ham fra Kolding og meddelt Fru Anne Hr. Laves Beskyldninger til Kongen mod dem om det svenske Gods, som de skiftede med denne. Herredagen har været samlet i 14 Dage og skulde være fortsat omkring 16. Jan., men de var begyndt at dø der, inden de drog bort, og tager dette til, vil de sikkert mødes i Randers, da Herredagen sikkert skal behandle den paatænkte Skat. Hendes Mand skal nok varetage hanss. 204 Bedste. Omtaler hans korte Ophold i Malmø og Faren for ham og hans Nærmeste samt hans Plan om at opgive sit Len, hans Gods paa Fyen og det af ham ønskede Mageskifte. Meddeler Oplysninger om Krigen i Tyskland. Peder Oxen er ikke kommet tilbage. Broderen Gabriel er nu i Kolding og er svag. Om Sagen mellem Peder Christiensen [Dyre] og Flensborg Købmanden. Om Knud Gyldenstjerne og Iver Lykkes Len.

Myn wenljg sjsterljg kerlig helsen met al trweljg erbedinge af mjn rjnge formoge och macht nu och de dage, ieg lefwer. Kere Mons och a. k. b., djn ljke och welfarth wnde meg aljt Guth fader for sijn kere søn ath hore och spore tjil deg och djn høstruf och børn etc. Kere broder, som du. . . . .du ike i lang tjt har hørth tyl meg elder fath bref fra meg, sa kende thet Guth, ath thet er meg i modt, ath ieg ike tjder kan fange both fra djn høstruf och deg, ejn ieg gør; men sa tjt som meg bodt stedens i den ejgen, da scriffwer(!) ieg alth deg tjil, sa scref ieg deg nu tjil af Koldjng, nw ieg wor dere, alth, hwes ieg dere forfare kunde, och tror ike anthe ejn i hafwe alth fath mjn scrifwelse, dj ieg fejk Ejngeborig Lejberthz thet, och hwn lofweth meg sa westh ath sejl strax føre eder thet, och sa har ieg nu screfueth Anne alth om here Lafwe ¹⁾, ath han wor i Koldjng iii neter, och hwath ieg kunde forfare, hans erende wor; men i Fjn spurde ieg, ath han skulde hafwe saft for mjn heres n, ath wj hafde forsejth worth swenske gos, føre wj scheftede met hans nade, och skulde haffwe foth min here ejth rjgester pa, hwes thet skilte, føren wj fengeth. Kan du wel tro, thet wor ike pa worth beste; men lath deg ike merke for nogen, føren du hører thet af andere, for thet er meg kun sa hemeljg saft, men thet weth wel flere, for her Lafwe kan ike sel wel tj te sijn eigen sag, des bere men ler ath kende ham. Sa hofwes meg och, ner de tjil talde om same sag, da blifwer dere wel swor tjil, men madg wede walk deres gude mennjng ²⁾. Sa west du wel, aths. 205 here dagen har i i forten dage haft ejnde, och ljth er ejn nu for honden ath. . . (?) ein gelte elder hafde ath sede, men om de hjljge iii konger skulde de alth. . . . .igen. Men den owerste here wjl rade i alth, for thet begjnte ath dø dere, foren wj droffwe af, och begjnder thet nogeth fast, da kan du wel sel tenke, ath heren tøjfwer dere ike lenge; da fa wj dem tjl Randers pa den tjt, for ieg er wes pa, ath heredagen gor for seg, for denne skath, som nu optages here, skal da anthwordes pa den tjt fra dem, och mere, ejn nu er ofuenbaret, for thet ma ejngen talde om; men de wede thet wel, som wth skal lejne; men twjlf ike pa ejt, ath dere som thet och komer deg tjil, som ieg ike pa twjlf, da skal Erik ¹⁾ gøre djth beste som sjt ejget. Lath ham kun fange djn wjlde ath wede; ieg kan nu inthet mere scrifve dere om; du tencke dere wel sel tjt met tjden. Kere broder, som du scrifwer om den skrøfweljg tjt dere er, och ath du kunde icke tøjfwe pa Malmø vden iii neter, och blefe dere ii af djne søner igen, hwjlketh du gorde icke wel met at freste Guth och woge djne børn i fare, dere som du kunde bereth. Kan du ike tro den store sorig, ieg har nu i dene tjt for deg och djn hostruf och børn, ath eder skulde nogeth tjilkome, for thet er nu møgeth skrøfwelith alde wejne. Guth fader for sijn kere søns skjil beware eder alde samen for alth wnth, amen. Kere broder, hører ieg, ath djne grafwe ere nu rede. Guth hafwe lof och vnde deg ath lefwe och flj garden met, som du wjlth, sa er du ejn des frjr i djth sijn ath slejpe kongen lejn; men som Guth, ieg har inthet hørth dere tjil mere, ejn ieg hører i eders ej[en scriffu]else, for sa santh helpe meg Guth, at Eriks. 206 elder ieg weth dere ike om elder har hørth dere ejth ordt tjil, och har ejn spurth dere efter, da er meg saft, ath thet skulde were saft, och han skulde hafwe forlening here i lanthet; men i hore om altjng er, skal ieg were vde om ejth ath hafwe ejth ath wede, om dere er reth tjil; sa ska du wel snarth dere efter fa al beskejdt ath wede. K. b., som du scrifuer om djth gos i Fjn, da moth du wede, ath Erik och ieg drofve fra Koldjng och tjil Fjn ath høre wos om, och i same sag da wor lørgens hystrowf hos vos och gorde Erik regenskaf for thet forgangen ors, och blef hun ham och møgeth skjldjg, och ieg weste inthet af djn sag, elders hafde ieg alth talth met hjnder dere om; ieg tror, thet skal ga wnderljg tjil met deg sa wel som met wos, for wj ere der lanst fra, vi hafwe och seth den, der er i ladegorth, ieg tror och, ath han skal och lyth tuwe dere tjil, for de, dere er om lanthet, wjlde elder tøre de ike fortørne, sa fa wj andere, som de wjlde wnde wos. Om thet skefte, du talde om, du wjlde hafwe, da west du wel, ath Erik samtjite thet, der han wor hos deg, och talde han och nu Crestowfer ¹⁾ tjil om sam sag, nu wj wore i Fyn; da safde han och ia, han wjlde wnde deg den gart, han dere hafde, for fjldeste; hwes wj kunde mage deg, west du vel, Erick gør gerne. Guth giffwe, du kunde kun sel kome och bestelde dyne erende, da blefwe thet som møgeth des bere bes[tellet, der] er nu ejngen, der forstanth har pa djne wene. Kere broder, som du begerer ath wede, hwath tjnder here er om den krjg, da west du wel, ath margrefven ²⁾ taftte først ejth slaf, nu sjden de herer blefwe slafwen, och nu sege de, ath de hafwe werth samen igen, och nu skal margrefwen hafwe wndeth igen, s. 207 och wor hertug Heinrjch lofweth fjretjfw tusende gulden af Medenborig; nu syn han taftte slafweth, wjlde de ingen pening gifwe ham. Thet er de tjnder, der wor i Koldjng, der wj drofw af. Peder Oxen er ike ejn hejm komet; ner han komer, da fa wj wel ath wede, hore thet seg begjfer i Tjlsanth etc. Kere broder, Gabriel wor tjil worth brøldop, men han wor ike sel wde i marken met wos, men hans heste och folk wore hos wos, och wor han och nu i Kaldjng; men han er ejn nu fwl swag, sa han forma seg fwl ljt ath ga. Kere broder, som du scrifwer om Peder Cresternsøn ¹⁾, da wor den køfman af Flensborig i Koldjng och wjlde kere ham for mjn here; da wor kanseler ike tjil stede, men wor i Fjn, och dere drog han tjil ham; hwore thet gjk sijn, thet weth ieg ike, men ieg forstoth, han wjlde hafue ejn steining ower Per ath mode i Koldjng nu tjil

første here dag, sa fa wj nu ath wide, hore dere om wjll gaa; men ieg tror alth, ath han men, ath altjn skal ga efter hans wjlle, for herren holte sa met ham nu i Køfwenhanf; men du kant ike tro, hore dere ejn nu taldes om, ath mjn here . . . . . met ham; men goth tal fejck aldrig wn ende; sa skal du och wel tro, thet gar deg och wel met Gus hejlp, hand wnder deg thet wel, du har reth tj; anthet begerer du ike met heres hejlp. Som du och scrifwer, om der wjlde wanke nogeth enten tj køfs elder panth, da forlath deg west tj ejth, ath Erik skal handelde sa fljtjck i djn sag som nogen den wen, du hafwer, och skal du fange scrifwelse dere om, om dere komer sa i handel, som meg hofwes der gør met tjden, och scref ieg deg tj af Koldjng, aths. 208 Knuth wjlde løse Jwer Ljkes len ¹⁾); nu kom lfwer tj Koldjng och bøth ii tusen dalder mere pa sjth len ath forhøge thet met. Sa tror ieg, ath han beholder thet, men Knuth har dog ejth storth hadt af alde Jwers wener, och thet er wor ejgen neste slejcht; sa gør men tj i gjrihejtet, der ejngen lempe har; nu skal Knuth kome tj dene første here dag, och dere skal handes (!) met ham, sa forstar ieg, ath han skal hafwe Wiskjl kloster, och har thet aldrig werth wnder andere ejn ejn abeth, och er ejth mejchtjk goth crastel(!) oc heder Wiskjl. Om thet nu och gor for seg, thet wedt ieg ike, for thet wendes nu sa mange fol i werden. Myn kere broder, wjl ieg nu tj denne tj lade altjng besta; men thet første, ieg forfarer jder mere mening om . . . . . er anrøendes elder nogeth sjnder jth, skal du fange myn scrifwelse och al beskejdt ath wede om alt, thet første meg mogeljth were kan, och meg wese both tj deg stedes kan. Sa beder ieg deg gerne, at du och altjt scrifwer meg, hore thet seg met deg begjfer. Guth fader for sjn kere søns skjil beware deg och alth, deg kerth er, nu i dene skrøfweljg tj, och for alth haf ejngen omgengelse met dem, der komer af de komer af de(!) byer, som thet dør. Kere broder, tag nu dene myn scrifwelse i den beste mening, der beder ieg deg om, dj tjden wor meg nu korth; men rath och byth altjt ower meg som ower djn hwilde och tro sjster, och altjt gerne gør, hwes deg kerth were kan; der forlath deg westh tj. Here met wyl ieg nu altjng hafwe besluth och deg de hjldjge tre foldigeshejth hafwe befaldeth tj ewych tj met lif och sejl och alth, deg kerth er. Guth wnde was ath fjndes glade efter hans gudomeljg wjlde och beware wos fra alde de, wos skade kan enten tj sel elder ljf, thet høre Gudt fader for sjn s. 209 kere søn skjil, amen. Kere broder, lader Ermegarth sege deg mange gude .netter, och tujl icke, ath hjnder skal skade, for thet f.lk kan gøre hjnder; Guth beware hjnders helbreth. Da. . . . . .dagen for sante Pawls dag ¹⁾) anno 1553.

Margrete Gjldenstern.

(Bagpaa: Rester af Seglet, følgende Udskrift og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erlig och welbjrdig mand, her Mans Gjldenstern, rider, høftsman pa Malmø, myn kere broder, gans venljg tj ejgen hant.

Om tet regyster, her Laue fyk k. mt. pa tet swenske gouds vdj Fiin.